

VEEBRUAR - MÄRTS 2011

ELIL TEATAJA

Eesti Liikumispuudega Inimeste Liidu ametlik kuukiri

- Aasta tegu 2011
- Noortekodu - iseseisvus liikumispuudega noorele
- Ma olen alati teie pool
- Teateid Nissist
- Registreeri end pindrõhu uuringule!
- Astangu vilistlasteõhtu
- Kutse ELILi üldkoosolekule
- Tehnikauudiseid - ultradisain
- Kultuuripäevad Turus
- Viis küsimust esimehele
- Kontserdisari klaveri osavõtul
- Ajaviidet

Aasta tegu 2011

Tänuüritus toimus 18. veebruaril Lennujaama Vana Terminali suures saalis. Tegemist oli juubelihõngulise, kümnendat korda toimunud piduliku üritusega. Seda tähistas ka väike formaadi muutus – esimest korda toimus arvamusiidrite ümarlaud, millest võtsid osa ühelt poolt poliitikud Eiki Nestor, Urmas Reinsalu, Hanno Pevkur, Vilja Savisaar-Toomast, Indrek Tarand ja teiselt poolt poliitikute arvamusi hindavad Indrek Teder, Janek Mäggi, Tiia Sihver, Sven Kõllamets. Ümarlauda juhis liidu president Ants Leemets.

Tegemist polnud valimisdebatiga, eeldasime, et arvamusiidrid kui visionäärid räägivad lisaks poliitikuks olemisele ka kodanikupositsioonilt, kuid näevad üht või teist olukorda näiteks viie aasta pärast. Probleemid, millele palusime hinnangut, olid paremaks mõistmiseks Vladimir Bogatkini poolt videosse võetud - Arko Vool, Sven Kõllamets, Margit Rosental jt tõid küsimused välja oma isiklikule kogemusele tuginedes. Eraldi küsimusena paluti vastata, miks viibib ÜRO puuetega inimeste õiguste konventsiooni ratifitseerimine riigikogus. Eranditult kõik vastasid, et peavad selle tähtsa dokumendi allkirjastamisega venitamist lubamatuks.

Mis jäi eredalt meelde? Indrek Tarandi siiras vastus, et puuetega inimesed ja nende esindusorganisatsioonid peavad palju rohkem poliitikutid survestama, sest poliitikud sageli ei tea meist ega meie probleemidest suuremat midagi.

Peale asist vestlusringi asuti piduliku osa juurde.

Liikumispuudega inimesi tervitasid Evelin Ilves, sotsiaalminister Hanno Pevkur ja riigikogu sotsiaalkomisjoni esimees Urmas Reinsalu.

Heategijate tänamist juhtis Marko Reikop. Esmakordselt andsime üle seitse Mihklit, kujud, mis loodetavasti jäävadki tänuürituse sümboliks. Esimesed Mihklid ulatas ELILi president Ants Leemets suurt tänu väärivate tegude eest järgmistele laureaatile:

AS Sebe - Eesti esimese tõstukiga kaugliinibussi toomine liinile Tallinn-Tartu-Võru.

Kõnniroboti toomine Eestisse. Heateo raames said tänumeened kolm laureaati:

Ako Luts – projekti idee algataja

Kanal 2 saade Tantsud Tähtedega – 2010.a annetas telesaate „Tantsud tähtedega“ publik kõnni-roboti tarbeks 49 000 eurot.

Tallinna Lastehaigla Toetusfond – liitus aktiivselt projektiga ja panustas projekti miljon krooni. Robot paigaldati Tallinna Lastehaiglasse.

Eesti Interpreetide Liit - koostööprojekt, mille käigus annavad Eesti tippmuusikud kord kuus tasuta kontserte Tallinna puuetega inimeste tegevuskeskuses.

Tanel Leok ja sõbrad – teist aastat toimus heategevuskross, kummalgi juhul koguti õnnetuses liikumispuude saanud laste tarvis 180 000 krooni. Toetust saab 18 last.

Lehti Meriloo – organiseeris kodanikualgatuse korras USAst Eestisse konteineritäre liikumisabivahendeid

Piduliku osa tegid meeleolukaks Tantsud tähtedega staarid Ithaka Maria ja Marko Kiigajaan, lauljad Marju Länik, Marilyn Jurman, Dagmar Oja ja Ithaka Maria.

Päeva lõpuks palus Marko Reikop üritusest osavõtjad kohvilauda.

Tekst: Auli Lõoke, pilt: Tiia Tiik

Noortekodu - iseseisvus liikumispuudega noorele

Olen maal elav sügava liikumispuudega noor, kelle elu sõltub enamasti vanemate ja perekonna abist, kuna ei suuda iseseisvalt enamiku igapäevaste toimingutega hakkama saada. Lahendust pakkuv isikliku abistaja teenus on kahjuks üle Eesti alarahastatud. Vanemate kõrvalt kadumisel on paljude noorte saatuseks minna tavaliselt kõrvalises kohas ja elu lõpul olevaid inimesi majutavas hooldekoduse.

Kõige iseseisvamad ja põnevamad 3 aastat veetsin ma Astangu Kutserehabilitatsiooni Keskuses õppides, mis andis suurepärase võimaluse tegutseda Tallinnas. Peale õpinguid 2010.a juunis tabas mind kurb reaalsus, sest oli aeg maale tagasi vanemate juurde minna ja oma vabadustest loobuda. Seda saatust on suutnud vältida vähesed Astangu KRK vilistlased.

Leian, et Astangul veedetud aeg tõstab liikumispuudega noorte aktiivsust, kuid reaalsuseks jääb – enamus noori suundub noruspäi tagasi koju vanemate juurde või vanadekodusse. Sellega satuvad noored hullemasse olukorda kui varem – enne nad vähemalt ei teadnud, milline jõuline tunne on olla iseseisev, teha otsuseid ilma vanemateta, minna just sinna ja sel ajal, millal soovitakse. Nüüd aga saadakse „vabaduse maitse” suhu ja jäädakse sellest taas ilma ehk luuakse uus “puue” teadvusesse.

Leian, et peale Astangul veedetud kolme aastat

oleks vaja jätkata liikumispuudega noorte toetamist nii ülikoolis, tööelus ja üleüldse tagada neile iseseisev elu ja tegutsemisvabadus, sest nii anname ka neile võimaluse Eesti elu edendamisse panustada.

Hetkel on äärealadelt pärit sügava liikumispiiranguga noortel ainuke võimalus omandada näiteks ülikooliharidus emaga ühikasse elama asudes. Pole normaalne, et noore soov õppida ja iseseisvuda sunnib vanemaid elukohta ja eluharjumisi muutma. Kuna hetkel ei ole oodata isikliku abistaja teenuse rahastuse suurenemist, siis oleks vaja leida noortele vanadekodu asemele alternatiiv. Alternatiiv, mis annaks parema valmiduse tulevikus asuda elama koos isikliku abistajaga oma

korterisse või majja.

Oleks vaja terviklikku lahendust, mis ei tugineks vanemate ennastohverdavale tööle. Tallinnast ja mujalt pärit sügava liikumispiiranguga noorte ülikooliõpinguid kui ka tööelu toetaks esialgu Tallinnasse rajatud ühiselamu, kus oleks tagatud pidev hooldus, kus elaksid samas vanuses noored ehk siis NOORTEKODU. Noortekodus oleksid ka erinevad nõustamis- ja tugiteenused, mis toetaksid ja aitaksid noori valmistuda iseseisvaks eluks koos abistajaga tulevikus.

Peale noortekodu rajamist saaks Tallinn kui ülikoolilinn ja ärikeskus pakkuda teenust ka teistest omavalitsustest pärit erivajadustega üliõpilastele ja töötajatele. Selleks saaks teha lepingud, et kodukoht kannaks osaliselt noortekodus elamise kulud. Mitmes riigis on sedasorti asjad olemas (nt Soomes), vajadus Eestis on selle järele karjuv.

Soovin rõhutada, kui oluline on, et astuksime esimese sammu: looksime töörühma, kes arvutab välja kulud, otsib rahastusallikaid, teeb esmaseid kokkuleppeid.

Kutsun üles kõiki panustama Noortekodu idee arendamisse - luua keskkond, kus puudega noor saab ülikoolilinnas ülikoolilinnale kohaselt asuda ülikooli ja hiljem siseneda ka tööturule.

Tekst: Jüri Lehtmets, Tallinna LIÜ

***Kutsun üles kõiki
panustama
Noortekodu idee
arendamisse.***

Ma olen alati teie pool

Sellised on laulus-õnad. Nii mõtlen ka mina, kui peab sõna sekka ütleva. See on minu elustiil: olla koos teie kõigiga ja olla solidaarne ettevõtmistega, mida teevad puuetega inimesed. Ma olen olnud palju aastaid ja olen ka nüüd mitmete organisatsioonide liige, ikkagi ainult selleks, et toetada oma mõttejõuga, sest muud mul ju pole. Ma ei oska inimesi vihata, neile haiget teha, ka mitte siis, kui minu usaldust on kuritarvitatud. Me peaksime olema nagu üks pere, kus on austus ja lugupidamine üksteise vastu. Me ju kõik tegutseme ühe eesmärgi nimel: see on kvaliteetne elu puuetega inimestele alates lastest kuni eakateni välja.

Olen käinud üle 40 aasta tööl, mis on olnud tõsine eneseotsing - kuidas teha ennast vajalikuks ja tunda vajalikuna. Olen tänulik, et olen saanud õpitud tööd teha, vaatamata sellele, et on olnud väga raskeid ja alandavaid hetki. Ka praegu on vahel kurb, et minu tööelu nii „äkki“ lõppes. Üsna harjumatu on mitte ärgata kella peale, kuhugi minna ja kellast kellani teha tööd. Samas aastaga jõuab harjuda ka sellega, et pole kuhugi kiiret, et enam pole töökaaslast. Nüüd on mul ju teised kaaslaste ja ma olen vaba töömuredest.

Olen kasvatanud üles kaks last, kes on tublid

tegijad. Tõsi, mul pole olnud kerge, sest laste kasvatamisel olin väga üksinda. Olen kogenud vägivalda, alandust ja tundnud sel ajal ainult sõbrannade toetavat õlga. Samas lapsed andsid mulle elumõtte ja nende nimel olin valmis paljust loobuma ja kannatama. Praeguseks olen saanud mitmekordseks vanaemaks ja nii tore tunne on, kui mitmene rõõmus seltskond marsib aeg-ajalt minu uksest sisse. Olen ise kasvanud vaeslapsena ja olnud vanaema kasvatada. Selletõttu pean väga väärtuslikuks hoida koos hetki oma laste ja lastelastega. See on võrgustik, mille najal ma püsin elavana. Ma ei ela lastega koos, nähtavasti selline distants peabki olema. Siis ei muutu ma neile väga koormaks. Nii arvan mina.

Vahel ma ei tea, kas mind puuetega inimeste võrgustikku enam nii väga soovitaksegi.

Ühiskonna surve vanematele inimestele on tuntavalt ebameeldiv. Näen, kuidas paljud puuetega inimesed, kellel pole tööd, jäävad koju ja nad tunnevad üksindust. Enamus nendest on üle kuuekümnepäevase. Ometigi, see, et me vananeme, ei tähenda ju seda, et meil pole soovi koduseinte vahelt välja saada. Isegi väga on, oleks ainult invataksio limiit suurem. Helistaks keegi ometigi ja küsiks, kuidas me elame? Vahel on vaja meid lihtsalt märgata. Paljud meist on andnud üsna palju oma energiast, et säiliks puuetega inimeste võrgustikud. Just nende kaudu on ühiskond meid märganud. Liikumispuudega inimeste elu on palju paremaks muutunud, meie keskkond on enam ligipääsetav, kui oli seda 10-20 aastat tagasi. Hoidkem siis üksteist ja toetagem kas või hea sõna või tegevusega oma liikmeid, oma inimesi. Me oleme ju kõik väga vajalikud selles elus.

Tekst: Mare Abner, Tallinna LIÜ, pilt: Tiia Tiik

Teateid Nissist

Kallid kaasvõitlejad, räägin meie ühingu muredest ja rõõmudest. Minu isiklik mure on see, et meie järjekordne üldkoosolek, kus valiti uut juhatust, ei valinud mitte midagi ega kedagi. Vana juhatuse pandi fakti ette, et kui meie ei jätkata, siis on viimane aeg hakata invaühingu matuseid pidama. Nümmoodi siis vana kombe kohaselt - "vabatahtlikult sunniviisil" peame me ka jätkama. Kolm aastat tagasi, enne eelmise valimise, oli vähemalt üks hakkaja ühingu liige, kes ütles, et tema võib juhtida küll, aga rahaasjadega tema ei tegele. Huvitav lähenemine muidugi asjale, ta arvas, et juhtimine on ürituste organiseerimine, ülejäänud teen ikka mina kõik ära. Sellest teenest otsustasime loobuda, sest organiseerimine on kõige väiksem asi, kui

Liikmeskond vananeb, nooremad inimesed on saanud tööle Tallinnasse või Keilasse või tegelevad millegi muuga.

oskad kasutada telefoni ja oled võimeline inimestega suhtlema.

Praeguse seisuga on olukord selline, et mitte keegi ei tee isegi nii tobedat ettepanekut. Liikmeskond vananeb, nooremad inimesed on saanud tööle Tallinnasse või Keilasse või tegelevad millegi muuga. Arutasime isegi pensionäride ühendusega liitumisvõimalust, kuid leidsime, et kulutused (uued põhikirjad jne) ei ole otstarbekad. Meie ühingu töö muutub ainult kohapealsete ürituste läbiviimiseks, sest transport Tallinnasse on kole kallis. Minul isiklikult on jäänud käimata paljudel liidu üritustel ja Harju PINi koolitustel just nimelt transpordi puudumise tõttu. Mitte, et Nissi vallast kõik sõidukid kadunud on, vaid puuduvad vahendid sõidu eest tasumiseks. Praeguse aastaaja mure on muidugi ka see, et omavalitsuse sihtotstarbeline toetus laekub alles pärast eelarve vastuvõtmist, praegu ei tea isegi summat, mida nad plaanivad eraldada. Sellega seoses ei saa teha ka lõplikke plaane suveks, kui inimesed on kõige aktiivsemad üritustel osalema. See probleem on ilmselt meil kõigil, et jaanuar, veebruar ja mõnikord ka märts on nagu talveunes olemine.

Rõõmu teeb muidugi see, et liikmed ei tahtnud laialiminekest kuulda ja valla töötajad ja sotskomisjoni esinaine leidsid, et ühing peab jätkama.

Järelikult hoolitakse! Jõudu kõigile ja elame edasi!

Tekst: Liivi Pajuväli, Nissi Valla IÜ esimees

Registreeri end pindrõhu uuringule!

Hea uudis saabus Adelist – Hasartmängumaksu Nõukogu eraldas raha, et järgneva kolme kuu jooksul teha 60 Tallinna ja Harjumaa inimesele pindrõhu uuringud. Uuringud on tasuta ega nõua mingeid suunamiskirju perearstilt.

Tuleb lihtsalt registreerida Hille Maasi juures kas tel 6 544 531 või e-aadressil hille.maas@adeli.ee

10. veebruaril toimus infopäev lamatiste vältimisest keha pindrõhu mõõtmise meetodiga, mille viisid läbi **Hille Maas ja Andrus Ilves Adeli Rehabilitatsioonikeskusest**.

Pindrõhu mõõtmise aparadi abil demonstreeriti, kuidas istumise alla pandav matt näitab, mis istumisasendis valesti ja kus on lamatiste tekkeks ohtlikud alad. Kohalolnud kasutasid testimise võimalust usinasti. Jagati õpetusi, mida saab ja peab tegema, et lamatise vältida.

Lisaks ratastoolikasutajatele on aparaat kasulik ka liikuvatele inimestele, aidates neil selgeks teha, kas

nad istuvad õiges asendis ja milline iste neile kõige paremini sobib, eriti kui istutakse tööd tehes väga pikalt. Vale istumisasend võib hilisemas elus põhjustada paljusid hädasid.

Adeli Rehabilitatsioonikeskuse abivahendi tehnik Andrus Ilves uue seadmega töötamas

Tekst: Auli Lõoke

Astangu vilistlasteõhtu

25. märtsil toimus Astangu Kutserehabilitatsiooni Keskuse 15. sünnipäeva ürituste raames meeolukas IT ja sekretäritöö vilistlastele korraldatud õhtu.

Üritusel osalesid kõik IT ja sekretäritöö õppesuuna vilistlased, endised ja praegused õpetajad, rühma-juhendajad ja rehabilitatsioonispetsialistid. Üritus algas piduliku aktusega, kus avasõnad ütles Keskuse direktor Mari Rull, kes tutvustas vilistlastele Astangu Keskuse hetketegevusi ja tulevikusuundasid. Meeoluka kõne pidas IT erialade õpetaja Avo Joorits, kes on Keskuses töötanud 15 aastat.

Üheskoos meenutati „vanu“ aegu, nauditi sööki-jooki, mängiti seltskonnamänge. Esinejaks oli kutsutud Erich Krieger, kes suutis vilistlased tantsuplatsile ajada. Samuti keerutas tantsumuusikat Keskuse jurist Jaanus Kahk. Veedeti väga meeldejääv õhtu vanade heade sõprade seltsis.

Hegert Mölder: 1996. aastal Astangule jõudes olin noor ja roheline ratastoolikasutaja, kes otsis rada, mida mööda veereda. Aegajalt kuuleb ikka nurinat, et selles ja teises

koolis ei õpetata piisavalt ning sealt ei saa midagi. Tegelikult ei peagi kool lihtsalt õpikutarkust pähe ajama, vaid peaks õpetama õppima ja lahendusi leidma. Siin kohal tänan südamest oma (arvuti)õpetajat Tiina Veldret, kes seda minuga tegi. Astangu näitas mulle õige raja teeotsa.

Kohtume viie aasta pärast uuesti!

Tekst: Kristi Viisimaa, pilt: Arko Vool

Kutse ELILi üldkoosolekule!

Eesti Liikumispuudega Inimeste Liidu üldkoosolek, kus kinnitame 2010. aasta majandusaasta aruande ja 2011. aasta tegevusprogrammi ja eelarve, toimub **reedel, 29.04.2011 algusega kell 11.00 Tallinnas, Endla 59.**

Üldkoosoleku päevakorra ja ajakava, samuti aruanded paneme eelnevas tutvumiseks kodulehele.

Nagu alati, on üldkoosolekust osavõtt vaba kõikidele liikmesühingute liikmetele, kuid koosolekule ootame igast ühingust vähemalt kahte esindajat, kellest üks on hääleõiguslik. Hääleõiguse delegerimisel on vajalik volitus.

Transpordikulud kompenseerime ülekandega ühingu poolt esitatud arve alusel arvestusega km/€ 0.10 (kehtib vana arvestus km/1.60) või sõidupiletite alusel.

Enama kui kahe liikme tulekul palume teatada

tulijate arvu, et teaksime toitlustamisega arvestada.

Palume koosolekule tulijad **registreerida hiljemalt 25.aprilliks** e-aadressil elil@elil.ee

Tekst: Auli Lõoke

Tehnikaudiseid - ultradisain

I-Real. Uuenduslik omapärase disainiga ratastool. Selle ulmelisel sõidukil on 3 ratast ja hulk

tooli kasutajat abistavaid elektroonilisi seadmeid. Näiteks kõnniteel teiste inimeste vahel sõites hakkab ta automaatselt tegema sumisevat häält-hoiatades nii ümbritsevaid ja mida ligemale tool jõuab mõnele takistusele, seda tugevamat vibratsiooni annab ta selle kasutajale. Tore on kuulda, et selle tooli valmistajad tegelevad hetkel toote juurutamisega lausa seeriatootmisesse.

utoopilise sõiduki omapära on valgusenergia kasutamine ja juhtmevabadus. Kahjuks pole teada, kas selline sõiduk ka tootmisesse läheb.

Toyota I-Foot. Ulmeline liikur, kuid täiesti reaalselt toimiv ja näidatud rahvale Jaapanis toimunud World Expol. Asjandus liigub poolteist kilomeetrit tunnis ja suudab isegi treppidest üles-alla liikuda.

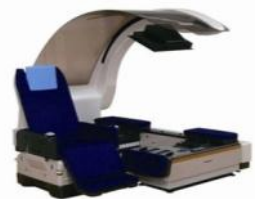

Paar aastat tagasi vaatas üks andekas Briti noormees, et aktiiv-ratastoolid

on kõik nii sarnase ja igava

välimusega ja otsustas disainida ise omamoodi ratastooli. Lisaks toredale välimusele on sellel ratastoolil klaaskiust (fiiber) monokok raam ja väga hea maastikuläbivus.

Firma Panasonic on saanud valmis toreda tootega. Nupule vajutades muutub hommiku ärgates su voodi ratastooliks ja saad ringi liikuda ilma end eraldi ratastooli upitamatta. Lisaks on see voodi muidugi varustatud kõiksugu tehniliste vidinatega-televisoor, arvuti, WiFi jne.

Tekst: Sven Reemet

Toyota I-Unit. Tore näha, et ka suured autotootjad on lülitunud ratastoolide valmistamisse. Selle

Kultuuripäevad Turus

Meie reisiseltskond on 160-liikmeline. Super, kas pole! Tellisin ööbimiskohti juurde. Et sellise suure seltskonnaga kõik laabuks, tuleb igast ühingust määrata grupijuht (paljudega oleme selles juba nimeliselt kokku leppinud), kelle ülesandeks on:

1. Reisi ajal jälgida, et oma inimesed on kõik alles - hommikul sama palju kui õhtul ja vastupidi.

2. Tuletab meelde, et inimesed

kontrolliksid oma reisidokumendi kehtivusaega - äkki on ID-kaart või pass enne reisi aegunud ja tuleb uus saada. NB! Euroopa Liidu riikides reisis, kuhu kuulub ka Soome, on vaja reisi ajal kehtivat dokumenti. Puudub nõue, et see peaks kehtima peale reisile minekut 3 või 6 kuud.

3. Kindlustab selle, et kõigil grupis reisijatel oleks Euroopa ravikindlustuskaart, mis annab õiguse vajaminevale arstiabile EL riikides. Vajadusel nõustab või abistab oma inimesi selles, kuidas seda saada. Ravikindlustuskaardi saab tasuta, taotlejal peab olema kehtiv ravikindlustus Eestis. Väga detailse ja selge info taotlemise kohta leiab Eesti Haigekassa kodulehelt http://www.haigekassa.ee/kindlustatule/arstiabi_val/euroopa-ravikindlustuskaart

Kellele interneti kaudu tellimine ei sobi, saab täidetud blanketit (blanketi leiab sama haigekassa lingi alt) saata postiga, viia ise kliendibüroosse või saata ära digiallkirjastatuna.

4. Teeb kindlaks, kas grupis on spetsiifiliste terviseprobleemidega inimesi. Tuletab meelde, et oma spetsirohud peavad reisijatel endil kaasas olema. On ise või määrab usaldusisiku, kes

tervisehädaga inimesel silma peal hoiab ja vajadusel teda aitab.

5. Hoolitseb, et kõigil ratastoolikasutajatel oleks ratastoolil nimi peal - kui neid bussi pagasiruumist välja võetakse, läheb õige tooli leidmine kergemini. Meil on kaasas 36 toolikasutajat, paljud neist istuvad ratastoolibussis ringi tavaistmele ja tool reisib suure bussi pagasiruumis.

6. Kogub kokku omaosalustasu ja teeb ELILi kontole ülekande saadud arve alusel. Raamatupidaja alustas arvete saatmist, maksetähtajaks on 1.mai. Kel raha koos ja arve käes, võib raha loomulikult varem üle kanda.

7. Vastutab transpordi eest oma grupile Tallinna ja hiljem Tallinnast tagasi koju. Eesti-sisese transpordi eest ELIL kohustust ei võta, küll soovitame küsida toetust reisiks omavalitsusest. Teie taotlust võime kinnitada omapoolse toetuskirjaga. Mitmed ühingud on nii teinud ja ka toetust saanud.

8. Kui arve on makstud, siis loobujate puhul tuleb endal leida asendaja. ELIL tagasimakseid ei tee, sest laekunud raha eest hakkame kohe omakorda arveid tasuma.

Oleme broneerinud piletid merereisiks järgmiselt: R 26.08.2011 Tallinn-Helsingi - väljumine D-terminalist 11.00, laev on Helsingis 13.00.

Tallinnas tuleb sadamas olla 1,5 tundi varem, kell 9.30

P 28.08.2011 Helsingi-Tallinn - väljumine Läänesadamast 17.30, laev on Tallinna D-terminalis 19.30. Selleks ajaks on tark tellida kojusõiduks bussid vastu.

Tallinnast tuleb kaasa 2 suurt Hansabuss AS bussi, milles teevad reisi kaasa need, kel bussi saamisega pole probleeme. Ratastoolikasutajad reisivad tõstukiga väikebussidega.

Uute uudisteni,
Auli Lööke, tegevjuht

Viis küsimust esimehele

**Jüri Järve, Tallinna
LIÜ**

Mis teksil?

Ühingul on plaanis viial läbi traditsiooniline puhkelaager 14.-17.07.2011 Tõrvaaugul, tegeleme vaikselt ettevalmistamisega.

Kord 2-3 nädala jooksul

tuuakse mõni uus ehitusprojekt kooskõlastamisele, viimastest töödest näiteks NO99 põhuteater, Kullo Huvikeskus, Maxima kauplus Smuuli teel, kõik ligipääsetavad: invaparkimise ja –tualettidega.

Mida arvad?

Invaasja asjandusel on ikka väga vähe puudelisi osalemas. Olulisi küsimusi otsustavad - endised ja praegused sotsiaaltöötajad, administraatorid,

noorsootöötajad, terapeudid, ühesõnaga kõik kes puudelisi inimesi näinud on, aga mitte see sihtgrupp ise. Eeskujuks Soome asjaajamise viis.

Mis meeldib?

€, \$, IT, BMW, mkv, divx, pdf, dwg ja dgn, jpg, 3D ja 2D - ruumipuuduse tõttu :)

Mis ei meeldi?

Häirib käimasolev tagaistme turvavööde kampaania. Tegelikult mitte kampaania ise, vaid ratastoolimärgi kasutamine selles. Kojusõidul Piritale läbi kesklinna lugesin kokku ligi 20 suurt plakatit (20 etteheidet). Teatavasti tähendab ISA sümbol ligipääsetavust ja parandatud tingimusi, ühesõnaga märk on positiivne. Nüüd aga on linn täis

punaseid ratastoolimärke. Lisaks hirmutamisele ja ähvardusele, kui ei kinnita turvavööd, ootab ees ratastool, on see kampaania ebaetiline nende suhtes, kes seal toolis juba istuvad. On ju need punased plakatid neile etteheiteks, näe - said mis tahtsid. Samas pole kõik toolis istujad autoavarii või turvavöö kasutamata jätmise tõttu sinna sattunud, on ju miljon muud põhjust. Mäletame sarnaseid kampaaniaid: “Ära hüppa vette tundmatus kohas”, kuid see oli neutraalne tulemuse suhtes, ei öelnud mis sinuga juhtuda võib, pidi ise arvama. Nüüd aga - ratastool, oleks siis kirst vähemalt, või nii.

Mida tahan?

No seda mida teisedki, teate ju küll... :)

Kontserdisari klaveri osavõtul

11. märtsil esinesid pianistid Age Juurikas ja Marko Martin Eesti Interpreetide Liidust. Age Juurikaga oli rõõmus taaskohtumine, sest pianist lummas meid soolokontserdiga ka jaanuarikuus.

Kontsert kestab orienteeruvalt tunni. Tund enne ja tund pärast kontserti saab juttu puhuda ja muljeid vahetada klubiruumis kohvitassi seltsis.

AGE JUURIKAS on õppinud

Tallinna Muusikakeskkoolis, Eesti Muusikaakadeemias ja täiendanud end välismaal. On esinenud kontsertidega Eestis, Lätis, Leedus, Soomes, Rootsis, Norras, Taanis, Prantsusmaal, Venemaal, Ukrainas, Ameerikas ja soleerinud mitmete orkestrite ees solistina. Võitnud auhindu paljudel rahvusvahelistel konkurssidel.

MARKO MARTIN alustas

klaveriõpinguid kaheksaastasel. Tema õpetajateks on olnud Lembit Orgse ja Peep Lassmann ning juba kooliajal saavutas ta mitmeid preemiaid rahvusvahelistel pianistide konkurssidel Tšehhoslovakkias, Ukrainas, Lätis ja Poolas. Marko Martin on andnud soolokontserte ja esinenud orkestritega nii enamikes Euroopa maades kui ka Põhja-Ameerikas. Marko Martin töötab õppejõuna Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

Tekst: Auli Lõoke

Ajaviidet

Veebruariõnnitus!

Rapla Linna PIS 20
Meelis Luks 43

Meelis Luks, "Püha Peetri kirik", õli
2009, 41x33 cm

Nuputamist!

Loosi tahtel võitis 15 lahendaja hulgast auhinna Kätlin Ristolainen Tallinnast. Otsitav sõna oli ELISABET. Auhinna, Juhan Nurme luulekogu, toimetame võitjale kätte.

**K e l e l e m a ä ä l e
a n n a s s ?**

Küll jooseve ja sõidave na ringi
ja kuluteve raha, suud ja kingi.
Ja igäüits püüd puru silma aia,
et muku esi jälle pukki saia!

Kik kiitve ennast, laitve tõisi vahvast,
ja keski see ei hooli maast ja rahvast.

Las minna krooni kurss ka nulli
pääle,

kui iki annassime neile ääle!

Mis kasu on nüüd kennigi tost saanu,

et nuu om rahva vastakuti aanu?

Et üits on sots ja tõine enamlane
ja kolmas - kuri tiid mis nimeline.

Kik nema omma essitiile viitu,
kas lugegu end maa- või taivaliitu.

Ja tüü- ja rahvaerakonnalise
om üttemuudu - lüüdu inimesel!

Kes rahva kasust kõneleva, trükva
ja esi muku valitsema tükva?

Nuu om vaja asjast iimal aia,
siss võiss ehk asjast tsugu asja saia.

August Kitzberg, kirjutatud 1926. aastal

Demotivaatorid

EESTI LIIKUMISPUUDEGA INIMESTE LIIT

Kuidas kõik alguse sai...
Pieter Bruegel, Sandid, 1568, õli

EESTI PIMEDATE LIIT

... ja nii see algas
Pieter Bruegel, Pime juhib pimedat, 1568, õli

Toimetuse kolleegium: Ants Leemets, Jüri Järve, Auli Lõoke
Ettepanekud ja kaastööd: elil@elil.ee, Tel: +372 6 720 223, +372 52 93144